

[Aksel Møller.]

f. eks. fandt anledning til at bruge fordømmende ord, skal den så holde sig til en kastret fremstilling? Jeg kan ikke tro andet, end at den højtærede minister må give mig ret i, at hvis den skal tage stilling til, hvorvidt den bestående lovgivning er fuldt betryggende i henseende til at værne imod urimelige og skadelige virkninger, så må den også have lov til at tage stilling til, hvorvidt den gældende lovgivning på restriktionsområdet ikke netop har ført til sådanne urimelige og skadelige virkninger.

Den højtærede minister, der jo er debattør, vil imidlertid sikkert slå hele denne sag hen med at sige, at det har ingen interesse, for vi har ingen af disse restriktioner, når denne trustkommission bliver færdig. Nej, den højtærede minister får forhåbentlig ret. Dels er kommissioner jo ikke altid hurtigt arbejdende, og dels har den højtærede minister vel tålmodighed nok i behold til, at vi bliver færdige med restriktionslovgivningen samtidig med, at trustkommissionen bliver færdig med sit arbejde. Skattekommissionen har nu taget 11 år, så der er jo et stort perspektiv at se frem til.

Den højtærede minister har i sit forslag indsat nogle beføjelser for trustkommissionen, som ganske svarer til dem, priskontrolrådet har i henhold til prisloven. Under det udvalgsarbejde, som nu forestår, synes jeg, det vil være naturligt, om den højtærede minister overfor udvalget kunne give nogle oplysninger om, hvordan denne ubetingede oplysningspligt indtil nu har virket i priskontrolrådets arbejde. Man må nemlig huske, at bestemmelsen om hemmeligholdelsen af tekniske hemmeligheder i § 4, stk. 2, og bestemmelsen i § 6 om, at kommissionens medlemmer er forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres undersøgelser bliver vidende om, har jo i almindelighed en mindre beskyttende værdi, hvis de ledende embedsmænd, der sidder og arbejder med disse ting — således som det f. eks. er sket indenfor priskontrolrådet — går over i det private erhvervsliv eller i det kooperative erhvervsliv. Det kan ikke undgås, at disse mænd kommer til at tage med sig en meget betydelig erfaring om forretningsmæssige enkeltheder og måske også om tekniske detaljer. Naturligvis tror jeg ikke, at de pågældende bevidst sætter sig hen noget sted og benytter den viden, de på det område har fået, men underbevidstheden spiller mange mennesker et puds, og tanker kan jo dukke op på de mærkværdigste områder og føre til, at det ikke er så forfærdelig betryggende,

hvad der står i forslaget om dette forhold, med hensyn til hvilket man nu må gå ud fra, at der skal føres meget indgående undersøgelser. Og naturligvis skal der kunne gennemføres meget indgående undersøgelser.

Jeg vil derfor ikke prøve på at få ændret bestemmelserne i § 4, kun kunne jeg tænke mig, at den højtærede handelsminister måske ville modtage et ændringsforslag til stk. 2, hvorefter det ikke blev formanden, der endeligt afgjorde, om tekniske hemmeligheder skulle forelægges for hele kommissionen eller blive hos ham. Forholdet er jo det, at vi i priskontrolrådet har en formand af høj juridisk uddannelse og med høje juridiske kvalifikationer. Det fortrinlige navn, som den højtærede minister har nævnt som fremtidig formand for trustkommissionen, og som sikkert hilses med tilfredshed fra alle sider, savner imidlertid denne juridiske kvalifikation, og derfor synes jeg, at man burde have en instans, hvor formanden — måske behøvede der kun at være een — skulle være en embedsmand med kvalifikation som højesteretsdommer, der kunne fælde en endelig kendelse, hvis den pågældende erhvervsvirksomhed ikke var enig med formanden i hans afgørelse af, om oplysningerne skulle meddeles til en videre kreds.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte. Jeg håber, at jeg hermed har fået ført det frem, som for mit parti var det væsentligste: at erklære os villige til efter en udvalgsbehandling at støtte dette lovforslag, således at en trustkommission kan komme i gang, og således at der kan finde en belysning sted af både de retfærdige og de uretfærdige.

Bertel Dahlgaard: Når man ser ud over dette iøvrigt sikkert meget interesserede auditorium, får man i hvert tilfælde ikke det indtryk, at det høje folketing er sig bevidst, at det i virkeligheden i dag er en historisk dag. Men det er en historisk dag, denne dag, hvor der vel skabes sikkerhed for, at alle rigsdagens partier i enighed kan tiltræde en lovgivning, der giver mulighed for at klarlægge og kortlægge den økonomiske magtudfoldelse, der her i landet udøves af den art truster, monopoler og karteller, der helt eller delvis behersker forskellige grene af den økonomiske virksomhed, og derigennem begrænser den frie konkurrence eller erhvervsfriheden. Det er i år 29 år siden, daværende indenrigsminister Ove Rode i folketinget fremsatte det første forslag om en sådan lovgivning, et forsøg, som drukkede i den politiske forårskrise i 1920, da lovpriserne af de frie kræfters frie spil kom til magten. Der er grund til at mindes, at me-